

اثرات ضدیخ‌های مختلف بر میزان زنده ماندن جنین‌های تولید شده به روش آزمایشگاهی

دکتر فرزاد رجایی* پروفسور تاکشیج اتویی**

The influences of cryoprotectants on viability of embryos produced in vitro

F Rajaei† T Otoi

*Abstract

Background: The post-thaw embryo survival has been shown to depend on different factors such as type of cryoprotectant. Ethylene glycol, 1,2 propanediol and glycerol are among the routine cryoprotectants widely used for embryo cryopreservation in different animals and human as well.

Objective: To investigate the effects of different cryoprotectants on viability of blastocysts produced in vitro and also determining a suitable cryoprotectant for embryo cryopreservation.

Methods: A total of 197 porcine blastocysts produced in vitro (at days 6 and 7 post-IVF) were randomly divided into control and cryoprotectant (CP) groups. The CP groups were exposed to 10 % CP solutions (Ethylene glycol, 1,2 propanediol and glycerol) in 3 steps for 1 hr at room temperature (23-25°C). The survival rate was measured as the proportion of recovered embryos following a 24-hr culture in NCSU-37 media. The survival rate was further compared with the data obtained from the control group (cultured in 0.3% BSA in PBS with the same conditions).

Findings: The results showed that the survival rates of blastocysts exposed to PD and GLY were similar to those exposed to EG ($p < 0.05$). However, there was no significant difference ($p > 0.05$) in survival rates between the EG and control groups.

Conclusion: The data indicated that the exposure of porcine blastocysts to cryoprotectant causes a reduction in survival rate and that the ethylene glycol produced the least detrimental effects.

Keywords: Blastocysts, Pig, Fetus

*چکیده

زمینه : میزان زنده ماندن جنین پس از انجماد و ذوب به عوامل مختلفی از جمله نوع ضدیخ مصرفی وابسته است. اتین گلیکول (EG)، او ۲ پروپاندیول (PD) و گلیسرول (GLY) ضدیخ‌هایی هستند که به طور معمول برای انجماد جنین در حیوان و انسان استفاده می‌شوند.

هدف : مطالعه به منظور تعیین اثر ضدیخ‌های مختلف بر روی میزان زنده ماندن بلاستوسیست‌های تولید شده به روش In vitro و تعیین ضدیخ مناسب برای انجماد جنین انجام شد.

مواد و روش‌ها : تعداد ۱۹۷ بلاستوسیست خوک به روش In vitro تولید و در روز ۶ و ۷ بعد از IVF به طور تصادفی به دو گروه شاهد و ضدیخ تقسیم شدند. بلاستوسیست‌های گروه ضدیخ در معرض ۳ نوع محلول ضدیخ ۱۰ درصد (EG, PD, GLY) به مدت یک ساعت در یک روش سه مرحله‌ای در درجه حرارت اتاق (۲۳ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد) قرار گرفتند و پس از ۲۴ ساعت کشت مجدد در محیط NCSU-37، شواهد مورفولوژیک زنده ماندن بلاستوسیست‌ها، بر اساس تشکیل مجدد حفره بلاستوسیست با مشاهده استریومیکروسکوپیک (بزرگنمایی ۴۰) ارزیابی شد. جنین‌های گروه شاهد در محلول ۰/۳ درصد BSA در PBS و بدون ضدیخ با همان شرایط قرار داشتند. داده‌ها با آزمون آماری آنالیز واریانس و تعقیبی فیشر تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها : میزان زنده ماندن بلاستوسیست‌ها در گروه‌های PD و GLY به طور معنی‌داری کمتر از گروه شاهد بود ($p < 0.05$). با این حال، تفاوت معنی‌داری در میزان زنده ماندن در بین گروه‌های شاهد و EG وجود نداشت.

نتیجه‌گیری : نتایج نشان می‌دهد که مواجهه جنین‌های خوک با ضدیخ، میزان زنده ماندن را کاهش می‌دهد و EG کمترین میزان سمیت را دارد.

کلیدواژه‌ها : بلاستوسیست، خوک، جنین

* استاد بخش تولید مثل دانشگاه علوم پزشکی قزوین

** استاد بخش تولید مثل دانشگاه علوم پزشکی قزوین

به دلیل محدودیتهای موجود در استفاده از جنین انسان و به دلیل شیاهت زیاد مراحل تکاملی جنین انسان با جنین خوک، در این مطالعه از جنین خوک استفاده شد. تخمدان‌های خوک پس از تهیه از کشتارگاه در داخل سالین فیزیولوژیک با حرارت ۳۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و بلافضلله به آزمایشگاه جنین‌شناسی و تولیدمثل در دانشگاه یاماگوچی ژاپن منتقل شدند. اووسیت‌ها به وسیله یک سرنگ ۱۰ میلی‌لیتری با سرسوزن ۱۸ از فولیکول‌های با قطر ۳ تا ۶ میلی‌متر PBS آسپیرو شدند و در محلول تغییر یافته (m-PBS; Fukushima, Japan) که به آن ۱۰۰ واحد بین‌المللی در هر میلی‌لیتر پنی‌سیلین G و ۱/۰ میلی‌گرم در هر میلی‌لیتر استرپتومایسین سولفات اضافه شده بود قرار گرفتند. در این تحقیق تنها از اووسیت‌های با اوپولاسم یکنواخت و سلول‌های کومولوس متراکم و برای بلوغ اووسیت‌ها از روش کی کیوچی و همکاران استفاده شد.^(۱۲) به طور خلاصه در حدود ۵۰۰ مجموعه اووسیت کومولوس به مدت ۲۰ تا ۲۲ ساعت در ۵۰۰ میکرولیتر از محیط کشت بلoug-37 (NCSU) که به آن مواد زیر انجام شده بود قرار گرفتند: ۱۰ درصد مایع فولیکولی خوک (v/v) و ۰/۶ میلی‌مول سیستئین، ۱ میلی‌مول (dbcAMP) dibutyryl cyclic AMP، ۰/۵ میکرومول β -مرکاپتواتانول (Wako, Japan)، ۱۰ واحد بین‌المللی در هر میلی‌لیتر گنادوتروپین کوریونی اسپ (Tokyo, Japan)، ۱۰ واحد بین‌المللی در هر میلی‌لیتر گنادوتروپین کوریونی انسانی (Tokyo, Japan) و ۵۰ میکروگرم در هر میلی‌لیتر جنتامایسین. مجموعه اووسیت کومولوس دوباره در محلول NCSU-37 بدون dbcAMP و هورمون به مدت ۲۴ ساعت کشت داده شدند. تمام کشت‌ها در ۳۸/۵ درجه سانتی‌گراد و در آنکوباتور مرتبط حاوی ۵ درصد گاز دی‌اکسیدکربن انجام شد.

IVF بر اساس روش کی کیوچی و همکاران با کمی تغییر انجام شد.^(۱۲) اسپرم‌های تهیه شده از خوک که بر اساس روش یوجی و همکاران منجمد شده بودند، ذوب شده و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای

* مقدمه:

کارابی انتقال جنین به میزان زنده ماندن جنین از زمان جمع‌آوری اووسیت تا زمان انتقال وابسته است. تا به امروز بارها گزارش شده است که در حیوان‌های مختلف نوزادان زنده زیادی از جنین‌های منجمد و سپس ذوب شده متولد شده‌اند.^(۱) با این وجود در خوک، به دلیل محتوای بالای چربی داخل سلولی و به دنبال آن حساسیت بالا نسبت به انجماد، این میزان تولد زنده پس از استفاده از روش‌های گوناگون کم بوده است.^(۲) میزان زنده ماندن جنین پس از ذوب به کیفیت جنین، مرحله تکاملی، گونه، زمان جمع‌آوری تا انجماد، روش انجماد و نوع خدیخ وابسته است.^(۳) مطالعه‌ها نشان داده است که استفاده از خدیخ‌های مختلف به تنها یی یا طی فرایند انجماد، می‌تواند بر فرا ساختمان سلول تأثیر زیادی داشته باشد.^(۴) تاکنون از خدیخ‌های زیادی برای جلوگیری از تشکیل یخ داخل سلولی هنگام انجماد جنین‌ها در مرحله قبل از لانه‌گزینی استفاده شده است، ولی اتیلن گلیکول (GLY)، ۱۰ پروپان‌دیول (PD) و گلیسرول (EG) خدیخ‌های رایجی هستند که برای انجماد جنین در حیوان‌های گوناگون و انسان استفاده می‌شوند.^(۵) محققین نشان داده‌اند که مرگ بلاستومرها بعد از انجماد به دلیل تشکیل یخ در طول انجماد و ذوب پس از آن، تورم اسمزی و سمیت شیمیایی خدیخ است که سمیت شیمیایی خدیخ‌ها به دلیل توانایی آنها در نفوذ به داخل سلول‌ها بسیار زیاد است.^(۶) در ضمن فشارهای اسموتیک به صورت آبدهی و آب‌گیری، در زمان قرار گرفتن در خدیخ ممکن است باعث آسیب جنین شود.^(۷) فشارهای اسموتیک یکی از عوامل مضر شناخته شده برای انواع سلول‌ها مثل اووسیت‌ها و جنین‌هاست.^(۸)

هدف از مطالعه حاضر، ارزیابی اثر خدیخ‌های متفاوت بر روی میزان زنده ماندن جنین‌های تویید شده به روش *In vitro* و تعیین خدیخ مناسب برای انجماد جنین بود.

* مواد و روش‌ها:

به منظور بررسی آسیب واردہ به بلاستوپریست در طول قرار گرفتن جنین‌ها در معرض ضدیغ، بلاستوپریست‌ها در ۳ نوع محلول ضدیغ متفاوت قرار گرفتند. حال مورد استفاده برای همه ضدیغ‌های مورد تحقیق، BSA (Gibco) بود که به آن ۰/۳ درصد ضدیغ اضافه شده بود. جنین‌ها در محلول‌های ۱۰ درصد ضدیغ اتیلن گلیکول (۷/۷)، ۲۰ پروپاندیول و گلیسرول (Wako, Japan) در یک روش سه مرحله‌ای در درجه حرارت اتاق (۲۳ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد) قرار گرفتند. به طوری که در ابتدا به مدت ۵ دقیقه در محلول ضدیغ ۶/۶ درصد و سپس به مدت ۵ دقیقه در محلول ضدیغ ۶/۶ درصد قرار گرفتند. در نهایت به مدت ۱ ساعت در محلول ضدیغ ۱۰ درصد در درجه حرارت اتاق و در تاریکی قرار گرفتند. بعد از قرار گرفتن بلاستوپریست‌ها در غلظت نهایی از هر نوع ضدیغ، دوباره ضدیغ‌ها در یک روش سه مرحله‌ای از بلاستوپریست‌ها در درجه حرارت اتاق خارج شدند، به طوری که در ابتدا به مدت ۵ دقیقه در محلول ضدیغ ۶/۶ درصد و سپس به مدت ۵ دقیقه در محلول ضدیغ ۳/۳ درصد و در نهایت در محلول PBS بدون ضدیغ در درجه حرارت اتاق قرار گرفتند. وقتی بلاستوپریست‌های گروه تجربی در معرض محلول‌های افزایشی، تعادلی و کاهشی ضدیغ قرار می‌گرفتند، بلاستوپریست‌های گروه شاهد فقط در محلول PBS قرار گرفتند. بعد از خارج شدن ضدیغ، جنین‌ها در محیط کشت NCSU-37 که ۴ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر PBS، ۵/۵۵ میلی‌مول D-گلوکز و ۵۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر جنتامایسین به آن اضافه شده بود، در زیر روغن معدنی به مدت ۲۴ ساعت کشت داده شدند. پس از ۲۴ ساعت کشت، شواهد ریخت‌شناسی زنده ماندن بلاستوپریست‌ها، بر اساس تشکیل حفره بلاستوسل با مشاهده استریو میکروسکوپیک با بزرگنمایی ۴۰ ارزیابی شد.

رنگ آمیزی PI (Propidium Iodide) برای شمارش بلاستومرهای بلاستوپریست‌ها انجام شد.^(۱۴) به طوری

۳/۸ درجه سانتی‌گراد در محیط کشت TCM-199 حاوی املاح (Gibco, Earle's, NY, USA) که pH آن در ۷/۸ تنظیم شده بود، نگهداری شدند.^(۱۳) ۱۰ میکرولیتر از اسپرم‌هایی که قبلاً در محیط قرار گرفته بودند در ۹۰ میکرولیتر از محیط کشت لقاح که حاوی موارد زیر بود قرار گرفتند: ۹۰ میلی‌مول کلرید سدیم، ۱۲ میلی‌مول کلرید پتاسیم، ۲۵ میلی‌مول بیکربنات سدیم، ۰/۵ میلی‌مول سولفات سدیم، ۰/۵ میلی‌مول سولفات‌منیزیم، ۰/۵ میلی‌مول فسفات دی‌هیدروسدیم، ۱۰ میلی‌مول لاکتات سدیم، ۳ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر آلبومین سرم گاوی (BSA, Sigma)، ۵ میلی‌مول کافئین (Sigma) و ۵۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر جنتامایسین. غلظت نهایی اسپرم در حدود ۱۰^۶ در هر میلی‌لیتر تنظیم شد. افوسیت‌ها همراه با اسپرم‌ها به مدت ۵ ساعت در محیط قرار گرفتند. سپس سلول‌های کومولوس و اسپرم‌های متصل به افوسیت‌های لقاح یافته به صورت مکانیکی با چند بار پیپت کردن جدا و به محیط کشت منتقل شدند. زایگوت‌های فرضی در محیط کشت NCSU-37 که ۴ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر BSA، ۰/۱۷ میلی‌مول پیروات سدیم، ۲/۷ میلی‌مول لاکتات سدیم و ۵۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر جنتامایسین به آن اضافه شده بود، کشت داده شدند. ۷۲ ساعت پس از لقاح، تمام جنین‌های تقسیم یافته به محیط کشت تازه NCSU-37 که ۴ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر ۵/۵۵ BSA میلی‌مول D-گلوکز و ۵۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر جنتامایسین به آن اضافه شده بود، منتقل شدند. جنین‌های تقسیم یافته به مدت ۴ روز دیگر کشت داده شدند. بلاستوپریست‌های با ظاهر طبیعی در روز ۶ و ۷ پس از لقاح انتخاب شدند و به منظور اجتناب از سوگیری در نمونه‌برداری، جنین‌های با اندازه مساوی به طور تصادفی در گروه‌های مورد مطالعه قرار گرفتند.

(Abacus Concepts, Inc, Berkeley, CA) تجزیه و تحلیل شدند. تفاوت‌ها در سطح ۰/۰۵ و کمتر از آن معنی‌دار تلقی شد.

* یافته‌ها :

بلاستوسیستهای زنده، دارای ظاهر طبیعی یعنی دارای بلاستوسل واضح بودند و اثری از ترک خوردنگی و پارگی در پرده شفاف دیده نشد(شکل شماره ۱). تعدادی از جنین‌ها، در مدت ۲۴ ساعت کشت، هنوز چروکیده به نظر می‌رسیدند و برخی از جنین‌ها هم دارای شکستنگی در پرده شفاف یا فاقد پرده شفاف بودند و در مطالعه حاضر، این بلاستوسیستهای بلاستومرها در بلاستوسیستهای گروه شاهد و گروه‌های مختلف ضدیخ تفاوت معنی‌داری نداشت (۳۶/۴ ± ۱/۳، ۳۶/۴ ± ۱/۵، ۳۶/۴ ± ۱/۲)، میزان زنده ماندن بلاستوسیستهایی که در معرض ضدیخ‌های PD و GLY قرار گرفته بودند و سپس به مدت ۲۴ ساعت کشت داده شدند، به طور معنی‌داری (p < ۰/۰۵) کمتر از بلاستوسیستهای گروه شاهد بود (۴۲ ± ۴/۶، ۴۲ ± ۴/۶، ۳۶ ± ۹/۱، ۳۶ ± ۹/۱ در مقابل ۵۹/۴ ± ۷/۸). با این حال، تفاوت معنی‌داری در میزان زنده ماندن در بین گروه‌های شاهد و EG وجود نداشت (جدول شماره ۱).

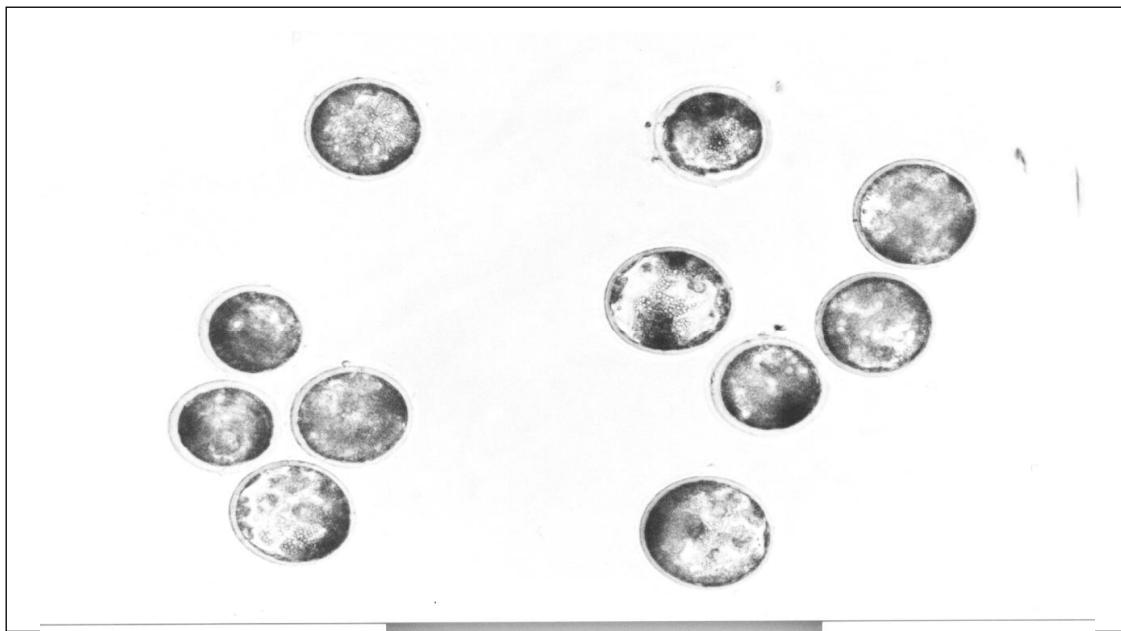
جدول ۱- میزان زنده ماندن جنین‌های خوک پس از قرار گرفتن در معرض ضدیخ‌های مختلف به مدت ۱ ساعت

ضدیخ	تعداد جنین‌های مورد آزمایش	تعداد کل بلاستومرها	تعداد جنین‌های زنده مانده	درصد جنین‌های زنده مانده (خطای استاندارد ± میانگین)
EG	۵۲	(۳۶/۴ ± ۱/۲) ^{a,b}	۲۱	۴۲ ± ۴/۶
PD	۵۴	(۳۶/۴ ± ۱/۳) ^a	۱۸	۳۶/۱ ± ۸/۴
GLY	۵۱	(۳۶/۴ ± ۱/۵) ^a	۱۵	۲۶ ± ۹/۱
شاهد	۴۰	(۳۸/۶ ± ۲) ^b	۲۶	۵۹/۴ ± ۷/۸

که در ابتدا بلاستوسیستهای، پس از شستشو با محلول دالبکو با فرسفت حاوی ۰/۳ درصد پلی‌وینیل الکل (PBS/PVA) در محلول پارافرمالدهید ۳۷ درصد (wako, Japan) در PBS به مدت یک شب در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد تثبیت شدند. سپس بعد از شستشو با PBS/PVA، به مدت ۴۰ دقیقه در محلول ۱/۰ درصد تریتون X - ۱۰۰ (Sigma, Germany) به منظور افزایش نفوذپذیری پرده شفاف قرار داده شدند. برای نشانه‌گذاری همه هسته‌ها بلاستوسیستهای پس از شستشو با PBS/PVA، با ۵۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر محلول PI (Sigma, Germany) به مدت ۲۰ دقیقه رنگ‌آمیزی شدند. پس از شستشوی بلاستوسیستهای در محلول PBS/PVA با فشار کم لامل در یک قطره ۲۰ میکرومتری از محلول antibleaching (Oregon, USA) بر روی لام مونتاژ شدند و پس از مهر و مومن کردن لبه‌های لام با لام ناخن، لامها در زیر میکروسکوپ فلوروووسنت (Olympus, Japan) مورد بررسی قرار گرفتند.

با توجه به محدودیت داده‌های خام به دست آمده، ابتدا از تبدیل Arcsin استفاده شد. سپس داده‌های تبدیل شده با آنالیز واریانس و آزمون تعییی فیشر با استفاده از برنامه Statview

a-b : مقادیر با حروف مختلف در یک ستون به طور معنی‌داری متفاوت هستند($p < 0.05$).

شکل ۱- تصویر بلاستوسیستهای خوک از گروه شاهد که در آن همه بلاستوسیستهای دارای پرده شفاف سالم و دست نخورد بوده و بلاستومرها کاملاً فضای داخل پرده شفاف را اشغال کرده‌اند (بزرگ‌نمایی ۲۰۰ برابر)

از بلاستوسیستهای گروه شاهد بود. با این حال تفاوت معنی‌داری از نظر میزان زنده ماندن در بین بلاستوسیستهای گروه‌های شاهد و EG وجود نداشت. تاکاگی و همکاران نشان داده‌اند که قرار گرفتن بلاستوسیستهای گاو (تولید شده به روش IVF) در معرض محلول‌های ۱۰ درصد ضدیخ‌های مختلف (EG، GLY و PD)، برای تکامل جنین‌ها مضر نیست.^(۱۶) علت تفاوت نتایج محققین فوق با مطالعه حاضر از نظر میزان زنده ماندن جنین‌ها می‌تواند به دلیل تفاوت در نوع جنین و غلظت محلول‌های ضدیخ باشد. طبق گزارش محققین، حساسیت جنین‌های خوک به دلیل دارا بودن میزان زیاد چربی، بیشتر از جنین گونه‌های دیگر است.^(۲)

بررسی تأثیر انجماد شیشه‌ای بر روی میزان آپوپتووز و زنده ماندن جنین توسط نگارنده و همکاران نشان داد که وقتی بلاستوسیستهای

*بحث و نتیجه‌گیری :

این مطالعه نشان داد که مواجهه جنین‌های خوک با ضدیخ، میزان زنده ماندن را کاهش می‌دهد و EG کمترین میزان سمیت را دارد. کاسایی و همکاران پس از قرار دادن جنین‌های مرحله مورولای موش در محلول‌های ۳۰ درصد ضدیخ در PBS (v/v) و بررسی میزان زنده ماندن جنین‌ها با ارزیابی پتانسیل تکامل آنها به بلاستوسیست در محیط کشت، نشان دادند که میزان زنده ماندن جنین‌های در معرض ضدیخ‌های مختلف به طور معنی‌داری کمتر از بلاستوسیستهای گروه شاهد است و همچنین محققین فوق نشان دادند که EG کمترین میزان سمیت را دارد و GLY و PD از نظر میزان سمیت بعد از آن قرار می‌گیرند.^(۱۵)

در مطالعه حاضر میزان زنده ماندن جنین‌ها در گروه‌های PD و GLY به طور معنی‌داری کمتر

زیادی بر تکوین و تکامل تخمک و جنین داشته باشد.^(۲۱) باتیستوتا معتقد است که پس از ذوب جنین و ورود آن به محیط کشت، ضدیخ‌هایی که هنوز از داخل جنین خارج نشده‌اند، می‌توانند از آن خارج و وارد محیط کشت شده و تعادل آن را بر هم بزنند. برهم خوردن تعادل محیط کشت و اثرات سمی ضدیخ موجود در آن می‌تواند سبب آسیب‌های جدی در جنین شود.^(۲۲) لذا می‌توان گفت که در تجربه حاضر کاهش در میزان زنده ماندن جنین‌های خوک که در معرض ضدیخ‌های مختلف قرار گرفته بودند می‌تواند هم به دلیل اثر سمی ماده ضدیخ و هم به دلیل فشارهای اسموتیک باشد. به طوری که یافته‌های این مطالعه نشان داد که قرار گرفتن جنین‌های خوک در معرض ضدیخ‌های مختلف، به کاهش در میزان زنده ماندن پس از ۲۴ ساعت کشت خارج رحمی بدون توجه به نوع ضدیخ منجر می‌شود و EG کمترین میزان سمیت را دارد.

* سپاسگزاری :

بدین وسیله از پروفسور سوزوکی استاد بخش تولید مثل دانشگاه یاماگوچی ژاپن و اداره بازرگانی گوشت شهر کیتاکیوشی ژاپن برای در اختیار گذاشتن تخدمان‌های خوک تشکر می‌شود.

* مراجع :

- Brison DR, Schultz RM. Apoptosis during mouse blastocyst formation: evidence for a role for survival factors including transforming growth factor alpha. Biol Reprod 1997; 56: 1088-96
- Dobrinsky JR. Cryopreservation of pig embryos. J Reprod Fertil 1997; 52(Suppl): 301-3
- Niemann H, Lucas-Hahn A, Stoffregen C. Cryopreservation of bovine oocytes and

موس پس از فلاش شدن از لوله رحم بلافضلله به طریق انجماد شیشه‌ای با محلول EFS40 (اکتین گلیکول ۴۰ درصد، فایکل ۱۸ درصد و ساکارز ۵/۵ مول) منجمد شده و به مدت یک ماه در محفظه حاوی نیتروژن مایع نگه‌داری و سپس ذوب شدن، پس از ۲ ساعت کشت در محیط M16، میزان زنده ماندن بلاستوسیست‌ها ۷۴/۱ درصد بود (در مقابل ۱۰۰ درصد در گروه شاهد).^(۱۷) تفاوت در میزان زنده ماندن در تجربه قبلی نسبت به تجربه حاضر می‌تواند به دلیل تفاوت در نوع حیوان تحت تجربه، تفاوت در مدت زمان در معرض قرار گرفتن در ماده ضدیخ (۶۰ دقیقه در مقابل ۵ دقیقه) و بالاخره کیفیت بلاستوسیست باشد که در تجربه حاضر بلاستوسیست به روش In vitro تولید شده است. بر اساس گزارش محققین، کیفیت بلاستوسیست‌های تولید شده به روش In vitro به دلیل اثرات زیان‌بار محیط کشت بر روی جنین و فقدان ترشحات پاراکرینی مترشحه از اوپیداکت، پایین‌تر از کیفیت بلاستوسیست‌های تولید شده به روش Invivo است. بنابراین میزان زنده ماندن در بلاستوسیست‌های تولید شده به روش Invitro کمتر است.^(۱۸) در ضمن تغییرات شدید برودتی و حرارتی نیز به دلیل اثرات نامطلوب بر فراساختمان سلول می‌تواند باعث کاهش میزان زنده ماندن سلول شود.^(۱۹)

تحقیقات نشان داده است که استفاده از ضدیخ‌های مختلف به تنها یا طی فرایند انجماد، هر کدام می‌تواند تأثیرات زیادی را بر فراساختار سلول داشته باشد، اسکلت سلول، میتوکندری و پرده شفاف، حساس‌ترین ساختارها نسبت به غلظت‌های مختلف ضدیخ هستند.^(۲۰) از آنجا که بسیاری از فعالیت‌های مهم سلول از جمله حرکت کروموزوم‌ها طی تقسیم و سنتیوکنیزیس وابسته به عناصر اسکلت سلول هستند، هرگونه آشفتگی در آن می‌تواند تأثیر

- Mol Reprod Dev 1993 Oct; 36(2): 232-5
4. Friedler S, Giudice LC, Lamb EJ. Cryopreservation of embryos and ova. Fertil Steril 1988; 49: 743-64
 5. Emiliani S, Van den Bergh M, Vannin AS, Biramane J, Englert Y. Comparison of ethylene glycol, 1,2-propanediol and glycerol for cryopreservation of slow-cooled mouse zygotes, 4-cell embryos and blastocysts. Hum Reprod 2000 Apr; 15(4): 905-10
 6. Bernard A, Fuller BJ. Cryopreservation of human oocytes: a review of current problems and perspectives. Hum Reprod Update 1996 May-Jun; 2(3): 193-207 (Review)
 7. Kasai M. Cryopreservation of mammalian embryos. Mol Biotechnol. 1997 Apr, 7(2): 173-9
 8. Men H, Monson RL, Parrish JJ, Rutledge JJ. Detection of DNA damage in bovine metaphase II oocytes resulting from cryopreservation. Mol Reprod Dev 2003; 64: 245-50
 9. Oda K, Gibbons WE, Leibo SP. Osmotic shock of fertilized mouse ova. J Reprod Fertil 1992; 95: 737-47
 10. Pedro PB, Zhu SE, Makino N, Sakurai T, Edashige K, Kasai M. Effects of hypotonic stress on the survival of mouse oocytes and embryos at various stages. Cryobiology 1997; 35: 150-8
 11. Hochachka PW. Defense strategies against hypoxia and hypothermia. Science 1986; 231: 234-41
 12. Kikuchi K, Kashiwazaki N, Noguchi J, Shimada A, Takahashi R, Hirabayashi M, Shino M, Ueda M, Kaneko H. Developmental competence, after transfer to recipients, of porcine oocytes matured, fertilized, and embryos following microsurgical operations. cultured in vitro. Biol Reprod 1999; 60:336-40
 13. Yuge M, Otoi T, Nii M, Murakami M, Karja NW, Rajaei F, Agung B, Wongsrikeao P, Suzuki T. Effects of cooling ovaries before oocyte aspiration on meiotic competence of porcine oocytes and of exposing in vitro matured oocytes to ambient temperature on in vitro fertilization and development of the oocytes. Cryobiology 2003; 47(2): 102-8
 14. Brison DR, Schultz RM. Apoptosis during mouse blastocyst formation: evidence for a role for survival factors including transforming growth factor alpha. Biol Reprod 1997; 56: 1088-96
 15. Kasai M. Simple and efficient methods for vitrification of mammalian embryos. Anim Reprod Sci 1996; 42: 67-75
 16. Takagi M, Sakonju L, Otoi T, Hamana K, Suzuki T. Post-thaw viability of the inner cell mass of in vitro-matured/in vitro-fertilized bovine embryos frozen in various cryoprotectants. Cryobiology 1994; 31: 398-405
۱۷. رجایی ف، سلیمانی راد ج، نیکنفس ب، غفاری م. اثرات انجماد شیشه‌ای بر میزان آپوپتوز در مرحله بلاستوسیست. فصلنامه پزشکی باروری و ناباروری، زمستان ۱۳۸۲، سال پنجم، ۱، ۱۴-۲۲.
18. Hardy K. Cell death in the mammalian blastocyst. Mol Hum Reprod 1997; 3: 919-92
 19. Brison DR, Schultz RM. Increased incidence of apoptosis in transforming growth factor alpha-deficient mouse blastocysts. Biol Reprod 1998; 59: 136-44

20. Kasai M, Ito K, Edashige K. Morphological appearance of the identify the type of cryoinjury. *Hum Reprod* 2002 Jul; 17(7): 1863-74
21. Bernard A, Fuller BJ. Cryopreservation of human oocytes: a review of current problems and perspectives. *Hum Reprod Update* 1996 May-Jun; 2(3): 193-207 (Review)
- cryopreserved mouse blastocyst as a tool to
22. Bautista JA, Kanagawa H. Current status of vitrification of embryos and oocytes in domestic animals: ethylene glycol as an emerging cryoprotectant of choice. *Jpn J Vet Res* 1998; 45(4): 183-91